P7_TA(2011)0090

Raportul de ţară pentru 2010 privind Turcia

Rezoluţia Parlamentului European din 9 martie 2011 referitoare la raportul din 2010 cu privire la progresele înregistrate de Turcia

Parlamentul European,

– având în vedere Raportul din 2010 realizat de Comisie cu privire la progresele înregistrate de Turcia (SEC(2010)1327),

– având în vedere rezoluțiile sale anterioare din 27 septembrie 2006 privind progresele înregistrate de Turcia în vederea aderării[1], din 24 octombrie 2007 privind relațiile UE-Turcia[2], din 21 mai 2008 privind raportul din 2007 cu privire la progresele înregistrate de Turcia[3], din 12 martie 2009 privind raportul din 2008 cu privire la progresele înregistrate de Turcia[4] și din 10 februarie 2010 privind raportul din 2009 cu privire la progresele înregistrate de Turcia[5],

– având în vedere rezoluția sa din 21 septembrie 2010 referitoare la relațiile comerciale și economice cu Turcia[6],

– având în vedere Cadrul de negociere cu Turcia din 3 octombrie 2005,

– având în vedere Decizia 2008/157/CE a Consiliului din 18 februarie 2008 privind principiile, prioritățile și condițiile cuprinse în parteneriatul pentru aderarea Republicii Turcia[7] („Parteneriatul pentru aderare”) și deciziile anterioare ale Consiliului privind parteneriatul pentru aderare din 2001, 2003 și 2006,

– având în vedere concluziile Consiliului din 14 decembrie 2010,

– având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât negocierile de aderare cu Turcia au fost demarate la 3 octombrie 2005, după ce Consiliul aprobase cadrul de negociere, și întrucât începerea acestor negocieri a reprezentat punctul de plecare al unui proces de lungă durată și deschis;

B. întrucât Turcia s-a angajat să realizeze reforme, să mențină bune relații de vecinătate și să se alinieze treptat la UE și întrucât aceste eforturi ar trebui considerate o șansă pentru Turcia de a se moderniza;

C. întrucât respectarea deplină a tuturor criteriilor de la Copenhaga, precum și capacitatea de integrare în UE rămân, potrivit concluziilor reuniunii Consiliului European din decembrie

---

1 JO C 306 E, 15.12.2006, p. 284.
2 JO C 263 E, 16.10.2008, p. 452.
3 JO C 279 E, 19.11.2009, p. 57.
4 JO C 87 E, 1.4.2010, p. 139.
5 JO C 341 E, 16.12.2010, p. 59.
6 Texte adoptate, P7_TA(2010)0324.
7 JO L 51, 26.2.2008, p. 4.

2006, baza aderării la UE, care este o comunitate bazată pe valori comune;

D. întrucât Comisia a concluzionat că, în 2010, Turcia și-a continuat procesul de reforme politice, dar că lipsa dialogului și a spiritului de compromis dintre principalele partide politice are un impact negativ asupra relațiilor dintre instituțiile politice cheie și încetinește realizarea reformelor politice;

E. întrucât Turcia nu a aplicat încă, pentru al cincilea an consecutiv, dispozițiile acordului de asociere CE-Turcia și ale protocolului adițional la acesta,

1. felicită cetățenii turci și societatea civilă turcă pentru sprijinul acordat continuării democratizării Turciei și pentru angajamentul lor în favoarea unei societăți deschise și pluraliste și solicită instituțiilor UE și statelor membre să utilizeze pe deplin, în acest sens, toate instrumentele politicii de extindere a UE pentru țările candidate;

2. ia act de progresul greoi înregistrat de Turcia cu privire la reforme și amintește faptul că guvernul turc și-a luat angajamentul de a realiza reforme cuprinzătoare pentru a îndeplini criteriile de la Copenhaga, precum și pentru a realiza propria modernizare a Turciei; invită guvernul să își intensifice eforturile în această privință;

3. este îngrijorat de actualele confruntări dintre partidele politice și de faptul că guvernul și opoziția nu sunt pregătite să conlucreze pentru a ajunge la un consens cu privire la reforme-cheie; îndeamnă toți actorii politici, guvernul și opoziția să conlucreze pentru a consolida pluralitatea politică în cadrul instituțiilor de stat și să promoveze modernizarea și democratizarea statului și ale societății; invită toate forțele de opoziție să se implice în mod constructiv în procesul de reformă;

4. relevă rolul esențial al unui sistem de control și de echilibrare în cadrul guvernanței unui stat democratic modern, care trebuie să se bazeze pe principiul separării puterilor cu păstrarea echilibrului între funcția executivă, cea legislativă și cea judiciară, pe respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în special a libertății de exprimare și a libertății presei, precum și pe o cultură politică a participării care să reflecte cu adevărat pluralitatea unei societăți democratice;

5. subliniază rolul Marii Adunări Naționale a Turciei ca instituție care ar trebui să contribuie în mod esențial la consolidarea unui sistem de control și de echilibrare și să sprijine reformele vizând modernizarea, activ și constructiv, pe baza unui angajament pluripartit, asigurându-se, totodată, de faptul că politicile guvernamentale fac obiectul controlului democratic;

6. salută adoptarea amendamentelor constituționale, ceea ce reprezintă un pas în direcția cea bună, și îndeamnă la implementarea corespunzătoare a acestora, cu deplina respectare a normelor din Convenția europeană a drepturilor omului și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului; subliniază însă, totodată, necesitatea presantă a realizării unei reforme constituționale globale, care să transforme Turcia într-o democrație pluralistă pe deplin dezvoltată, în centrul căreia să se afle protejarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; salută faptul că atât guvernul, cât și opoziția s-au declarat gata să realizeze o astfel de reformă și invită guvernul să asigure profunda implicare a tuturor partidelor politice și a societății civile în întregul proces constituțional; solicită punerea în aplicare a pachetului de amendamente constituționale; recomandă să fie invitată să participe și Comisia de la Veneția;

7. salută o serie de gesturi simbolice și de bună-voință ale guvernului și anumite măsuri concrete luate în domeniul libertăților de gândire, de conștiință și de religie, precum și în cel al protejării minorităților și al drepturilor culturale; insistă însă asupra necesității realizării unor îmbunătățiri sistematice pentru ca drepturile minorităților să fie pe deplin recunoscute; încurajează, în special, guvernul să imprime un nou impuls procesului de deschidere democratică și invită opoziția să sprijine și să se implice în mod constructiv în acest proces;

Îndeplinirea criteriilor de la Copenhaga

8. este îngrijorat de înrăutățirea situației privind libertatea presei, de anumite cenzurări și de accentuarea autocenzurii în cadrul mijloacelor de informare în masă din Turcia, inclusiv în ceea ce privește internetul; invită guvernul turc să respecte principiile libertății presei; subliniază că o presă independentă este esențială pentru o societate democratică și relevă, în acest context, rolul primordial al puterii judecătorești în ceea ce privește protejarea și consolidarea libertății presei, garantând în acest fel spațiul public destinat dezbaterilor libere și contribuind la funcționarea corespunzătoare a sistemului de control și de echilibrare; subliniază necesitatea adoptării unei noi legi privind mijloacele de informare în masă, care să soluționeze, inter alia, problema independenței, a proprietății și a controlului administrativ; decide să urmărească îndeaproape cazurile lui Nedim Şener, Ahmet Şık și ale altor jurnaliști care sunt hărțuiți de către poliție sau autoritățile judiciare;

9. salută unele legi noi privind radioul și televiziunea care prevăd mai multe evoluții pozitive, precum o creștere a procentajului pe care entitățile străine îl pot deține în mod legal în cadrul societăților de presă din Turcia (până la 50%, de la 25%), dar își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că difuzarea de programe poate fi oprită din motive de securitate națională, fără a se folosi un ordin sau o hotărâre judecătorească; ia cu îngrijorare act de practica de urmărire penală a jurnaliștilor care comunică dovezi ale încălcărilor drepturilor omului sau ridică alte probleme de interes public, în special în conformitate cu articolul 285 din Codul penal referitor la „încălcarea confidențialității unei anchete penale” și cu articolul 288 referitor la „încercarea de a influența sistemul judiciar”; consideră că faptul că exprimarea opiniilor este considerată infracțiune reprezintă un obstacol esențial în calea protejării drepturilor omului în Turcia și deplânge îngrădirea disproporționată a libertății de exprimare, de asociere și de întrunire; îndeamnă Turcia să își respecte cu strictețe obligațiile internaționale în domeniul drepturilor omului în acest sens prin modificarea legislației relevante și prin formarea forțelor de poliție și a magistraților;

10. regretă faptul că mai multe legi, precum articolul 301, articolul 318, articolul 220 alineatul (6), împreună cu articolul 314 alineatul (2) din Codul penal, articolul 7 alineatul (2) din legea privind combaterea terorismului, Legea nr. 5816 din 25 iulie 1951, precum și anumite declarații ale guvernului și acțiuni ale unor procurori continuă să îngrădească libertatea de exprimare; își reiterează solicitarea adresată guvernului de a finaliza revizuirea cadrului juridic al libertății de exprimare și alinierea fără întârziere a acestuia la Convenția europeană a drepturilor omului și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului; afirmă din nou, în acest context, că este necesar ca guvernul turc să elaboreze orientări clare destinate procurorilor cu privire la legile utilizate frecvent pentru a îngrădi libertatea de exprimare; regretă faptul că se recurge în mod repetat și disproporționat la închiderea unor site-uri internet și cere guvernului să pregătească modificări ale legii privind internetul (Legea nr. 5651) astfel încât să se asigure că aceasta

nu va mai îngrădi libertatea de exprimare sau dreptul cetățenilor de a avea acces la informație;

11. îndeamnă guvernul să respecte drepturile la libertatea de întrunire și la libertatea de asociere consacrate la articolul 33 și la articolul 34 din Constituția Turciei; regretă și condamnă, în acest context, intervenția violentă a poliției în timpul demonstrațiilor studențești de la Universitatea din Ankara din decembrie 2010;

12. admite faptul că chestiunea legată de drepturile romilor din Turcia se bucură în prezent de multă atenție și de angajament politic atât din partea guvernului, cât și a partidelor de opoziție; recomandă ca implementarea planului guvernamental privind locuințele pentru romi să fie atent monitorizată și revizuită, în special cu privire la sustenabilitatea și la metodologia planului în sine; încurajează guvernul să procedeze la includerea activă și la consultarea credibilă ale comunităților de romi în cadrul tuturor proceselor de incluziune legate de romi din țară;

13. apreciază progresele înregistrate în ceea ce privește reformarea sistemului judiciar și își reiterează opinia potrivit căreia independența și imparțialitatea sistemului judiciar constituie unele dintre elementele-cheie ale funcționării unei societăți democratice pluraliste; este îngrijorat de faptul că sistemul judiciar turc încă nu a fost îmbunătățit astfel încât să asigure dreptul la un proces echitabil și desfășurat în timp util; solicită guvernului să implementeze amendamentele constituționale adoptate în acest domeniu cu deplina respectare a separării puterilor între ramura executivă și cea judiciară, precum și a independenței și a imparțialității sistemului judiciar, în conformitate cu normele europene;

14. este însă îngrijorat de modul în care interpretează Curtea Supremă din Turcia Codul de Procedură Penală, extinzând perioada de detenție premergătoare unui proces la 10 ani, încălcând astfel în mod evident normele europene în această privință; invită Marea Adunare Națională a Turciei să modifice legea respectivă în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului; atrage, de asemenea, atenția asupra obligației Turciei de a-și respecta cu strictețe angajamentul luat în temeiul articolului 6 din Convenția europeană a drepturilor omului cu privire la asigurarea unui proces echitabil desfășurat într-un timp rezonabil, în special prin înființarea unor curți de apel în cadrul sistemului său juridic și prin consolidarea capacității curților sale supreme;

15. salută decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 14 septembrie 2010 cu privire la cauza Dink/Turcia; invită, prin urmare, autoritățile turce să susțină pe deplin efectele deciziei, aplicând măsurile potrivite pentru a proteja exercitarea libertății de exprimare; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că administrația de stat turcă a creat obstacole artificiale care împiedică demascarea adevăraților instigatori la uciderea jurnalistului armean Hrant Dink;

16. salută faptul că amendamentele constituționale adoptate oferă, în sfârșit, o bază pentru înființarea instituției avocatului poporului și îndeamnă guvernul să pregătească, iar parlamentul să adopte, legislația care prevede o procedură democratică de numire pentru a pune în această nouă funcție o personalitate respectată la scară largă; salută propunerea de înființare a unei instituții naționale pentru drepturile omului și solicită Marii Adunări Naționale a Turciei să consulte societatea civilă și să dea suficiente garanții privind independența acestei noi instituții, în conformitate cu „principiile de la Paris”;

17. apreciază progresele înregistrate în ceea ce privește relațiile dintre civili și militari, în

special intensificarea controlului civil realizată prin limitarea jurisdicției tribunalelor militare, faptul că deciziile Consiliului Militar Suprem pot fi supuse unui control judiciar și faptul că s-au luat măsuri pentru ca ofițerii superiori să fie judecați de instanțe civile; observă că aceste progrese ar trebui continuate pentru a asigura controlul civil deplin și invită parlamentul turc să se implice activ în legătură cu asigurarea supravegherii parlamentare a forțelor de securitate, inclusiv a supravegherii integrale a bugetului apărării;

18. subliniază că cercetările desfășurate în cazurile de presupuse planuri de lovitură de stat, precum „Ergenekon" și „Sledgehammer", trebuie să demonstreze forța și funcționarea adecvată, independentă și transparentă a instituțiilor democratice turce și ale sistemului judiciar; este îngrijorat din cauza perioadelor premergătoare proceselor mult prea lungi și subliniază că este necesar să se ofere garanții judiciare efective pentru toți suspecții; în ceea ce privește faptul că nu se înregistrează progrese în cercetările respective și observă că recenta reținere a unor jurnaliști cunoscuți precum Nedim Şener şi Ahmet Şık poate conduce la pierderea credibilității acestor procese care ar trebui, dimpotrivă, să conducă la consolidarea democrației;

19. consideră regretabil faptul că modificările privind desființarea partidelor politice, propuse în cadrul recentei reforme constituționale, nu au fost adoptate de majoritatea din Marea Adunare Națională a Turciei și îndeamnă toate partidele politice să alinieze legislația relevantă la avizul Comisiei de la Veneția;

20. își reiterează solicitarea exprimată în rezoluțiile sale anterioare referitoare la necesitatea reformării sistemului electoral prin reducerea pragului de 10 %, ceea ce ar consolida pluripartitismul și ar reflecta mai bine pluralitatea societății turce; deplânge în special faptul că în 2010 nu s-a realizat nicio reformă în acest domeniu; solicită realizarea unei revizuiri cuprinzătoare a regulilor privind finanțarea partidelor și cheltuielile electorale pentru a consolida democrația din cadrul partidelor și pentru a promova un sistem politic mai deschis; încurajează partidele politice să consolideze democrația din cadrul acestora și să responsabilizeze mai mult reprezentanții aleși față de circumscripțiile lor;

21. consideră regretabil faptul că nu s-au făcut progrese în ceea ce privește restrângerea imunităților membrilor parlamentului cu privire la infracțiuni ce țin de corupție și ia, totodată, act de îngrijorarea legată de protejarea corespunzătoare a exprimării unor opinii pașnice în cadrul parlamentului; invită, prin urmare, guvernul și parlamentul să cadă de acord în legătură cu o reformă adecvată a sistemului de imunități parlamentare;

22. ia act de actuala președinție turcă a Comitetul miniștrilor al Consiliului Europei și încurajează Turcia să dea o dovadă a angajamentului său în ceea ce privește valorile Consiliului Europei prin semnarea și ratificarea Convenției-cadru pentru protejarea minorităților naționale și prin ratificarea tuturor protocoalelor adiționale la Convenția europeană a drepturilor omului;

23. salută ratificarea de către Marea Adunare Națională a Turciei a Protocolului opțional la Convenția ONU împotriva torturii și invită Turcia să pună în aplicare dispozițiile acesteia fără întârziere și în strânsă cooperare cu Subcomisia pentru prevenirea torturii și a altor tratamente sau pedepse cu cruzime, inumane sau degradante;

24. susține dialogul ce are loc între guvern și comunitățile religioase, inclusiv comunitatea alevi, precum și cea elenă, cea armeană, cea aramiană și alte comunități creștine; este, cu

toate acestea, dezamăgit de faptul că s-au realizat doar mici progrese în ceea ce privește cadrul juridic de funcționare al acestor comunități, în special cu privire la posibilitățile acestora de a obține personalitate juridică, de a deschide și de a face să funcționeze lăcașuri de cult, de a pregăti clerici și de a soluționa aspectele legate de proprietate care nu au fost rezolvate prin legea privind fundațiile; solicită, observând întârzierile și problemele procedurale existente, să se depună în mod efectiv și permanent eforturi în legătură cu aplicarea legii privind fundațiile, care trebuie să permită comunităților religioase menționate anterior să funcționeze fără constrângeri nejustificate, în conformitate cu Convenția europeană a drepturilor omului și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului; îndeamnă guvernul să își intensifice și mai mult susținerea pentru libertatea de conștiință și pluralitatea religioasă în societatea turcă;

25. invită, prin urmare, guvernul să soluționeze în mod sistematic aceste aspecte, prin modificarea legislației și prin asigurarea aplicării corespunzătoare a acesteia la toate nivelurile de guvernare, inclusiv al municipalităților; subliniază, în acest context, și recomandările adoptate de Comisia de la Veneția în primăvara anului 2010 cu privire la personalitatea juridică a comunităților religioase și la titulatura ecleziastică de „ecumenic" a Patriarhatului Ortodox; salută decizia recentă luată de „Adunarea fundațiilor" de a transfera orfelinatul grec de băieți din Büyükada către Patriarhatul Ecumenic, în conformitate cu hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului și faptul că mai multor clerici greco-ortodocși le-a fost acordată cetățenia turcă pentru a ajuta Patriarhatul și Sfântul Sinod; salută slujba religioasă din Muzeul Mănăstirii Sümela din Trabzon și slujba din biserica de pe Insula Akdamar din provincia Van; consideră regretabilă decizia Curții Supreme din Turcia împotriva Mănăstirii Mor Gabriel cu privire la litigiul funciar cu satele și cu Trezoreria Turciei; afirmă din nou că se așteaptă ca anunțurile guvernului privind redeschiderea seminarului greco-ortodox de pe insula Halki să fie urmate, în curând, de acțiuni și măsuri care să asigure formarea nestingherită a clericilor comunităților creștine; îndeamnă guvernul să acorde o atenție deosebită materialelor didactice folosite în școli, care ar trebui să reflecte pluralitatea religioasă a societății turce, și necesității elaborării unor materiale didactice obiective;

26. condamnă ferm actele teroriste de violență comise în continuare de PKK, partid aflat deja pe lista organizațiilor teroriste a UE, și de alte grupări teroriste pe teritoriul turc; încurajează Turcia, UE și statele sale membre să-și intensifice cooperarea în lupta împotriva terorismului, în strânsă colaborare cu coordonatorul luptei împotriva terorismului și cu Europol și respectând cu strictețe dreptul internațional privind drepturile omului;

27. invită guvernul să-și revitalizeze eforturile, ca parte a procesului de deschidere democratică, în vederea soluționării globale a problemei legate de kurzi pentru a găsi o soluție pașnică, în special prin asigurarea unei interpretări consecvente a legislației care permite utilizarea limbii kurde în viața politică și publică și în sistemul de învățământ, prin modificarea legislației în materie de combatere a terorismului spre a se evita abuzurile sau interpretările exagerate, prin soluționarea eficientă a problemelor persoanelor strămutate din regiunile lor de baștină din cauza, *inter alia,* a conflictului de lungă durată și prin ameliorarea în continuare a situației socioeconomice din sud-estul țării; își exprimă, în acest context, îngrijorarea cu privire la procesele care au loc în Diyarbakir împotriva a 151 de activiști politici kurzi, inclusiv împotriva a opt primari locali aleși în funcție, ceea ce reprezintă o imixtiune în activitățile politice legale;

28. salută consolidarea cadrului juridic care garantează drepturile femeilor și egalitatea de gen prin pachetul constituțional; este îngrijorat de faptul că rata participării la forța de muncă este în scădere chiar și în rândul femeilor cu o calificare înaltă; îndeamnă guvernul, mediul de afaceri și societatea civilă să ia măsuri ample în vederea combaterii pauperității femeilor și a creșterii integrării sociale și a participării femeilor la piața muncii, măsuri precum combaterea analfabetismului în rândul femeilor, sprijinirea activă a fetelor în ceea ce privește accesul la învățământul secundar și furnizarea de servicii de îngrijire a copiilor; de asemenea, încurajează introducerea unui sistem de cote rezervate pentru a asigura o prezență rezonabilă a femeilor la toate nivelurile în afaceri, în sectorul public și în politică; invită în special partidele politice să profite de șansa oferită de viitoarele alegeri pentru a consolida implicarea activă a femeilor în politică;

29. deplânge puternic nivelurile ridicate de violență domestică**,** inclusiv așa-numitele „crime de onoare" existente în continuare și fenomenul privind căsătoriile forțate; salută, în acest context, inițiativele mișcărilor de femei care conferă vizibilitate acestei probleme și îndeamnă guvernul să-și intensifice eforturile de prevenire la toate nivelurile, în special prin aplicarea Legii nr. 4320 privind protecția familiei și prin monitorizarea aplicării acesteia de către poliție și de către puterea judecătorească, prin obligarea municipalităților cu peste 50 000 de locuitori să ofere suficiente adăposturi pentru femeile și minorii aflați în pericol, prin monitorizarea eficientă a respectării depline a acestei obligații și prin înființarea unui sistem de asistență ulterioară acordată femeilor și minorilor care părăsesc adăposturile pentru a le acorda acestora asistența psihologică și juridică și îngrijirile medicale necesare și pentru a-i ajuta pe aceștia să se reintegreze în societate; invită guvernul să instituie un sistem adecvat și eficient de supraveghere a modului în care municipalitățile își respectă această obligație; îndeamnă puterea judecătorească să asigure pedepsirea de o manieră consecventă și adecvată a violenței îndreptate asupra femeilor și a minorilor, precum și asupra persoanelor care luptă împotriva așa-numitelor „crime de onoare";

30. îndeamnă guvernul să se asigure că egalitatea indiferent de sex, gen, origine rasială sau etnică, religie sau credință, handicap, vârstă sau orientare sexuală este garantată prin lege și pusă efectiv în aplicare; regretă procesele recente împotriva asociațiilor LGBT, dar salută faptul că respectivele cauze au fost respinse de instanțe; observă, cu toate acestea, că este nevoie și de alte măsuri împotriva homofobiei și a discriminării pe motive de orientare sexuală, cum ar fi cele prevăzute în Recomandarea Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei către statele membre privind măsurile de combatere a discriminării din motive de orientare sexuală sau identitate de gen; invită guvernul turc să solicite forțelor armate turce să nu mai considere homosexualitatea o boală „psihosexuală"; solicită ca proiectul de lege privind combaterea discriminării și Comitetul pentru egalitatea de gen să fie aliniat la standardele UE, inclusiv în ceea ce privește egalitatea de gen și orientarea sexuală; îndeamnă autoritățile naționale și locale să pună capăt uciderii persoanelor transsexuale, inclusiv a lucrătorilor transsexuali;

31. consideră că Turcia ar trebui, în conformitate cu obligațiile sale în temeiul dreptului internațional, să adopte o legislație prin care să introducă, ca alternativă la stagiul militar, serviciul civil sau social care să nu fie punitiv din punctul de vedere al duratei sale și care să fie bazat pe libertatea de a alege; solicită guvernului să asigure respectarea pe deplin a hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ülke/Turcia, prin modificarea legislației, pentru a pune capăt urmăririi penale a celor care refuză să satisfacă serviciul militar din motive de conștiință pentru acest refuz; solicită guvernului să verifice

acuzațiile de rele tratamente în cazul persoanelor care refuză să satisfacă serviciul militar din motive de conștiință aflate în custodie militară și să ia măsuri pentru a împiedica astfel de abuzuri în viitor;

32. subliniază că este important ca apărătorilor drepturilor omului să li se ofere o protecție efectivă; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că au loc în continuare procese și urmăriri penale împotriva apărătorilor drepturilor omului și atrage atenția în mod deosebit asupra procesului intentat lui Pinar Selek, proces care a durat doisprezece ani în ciuda faptului că au fost date trei sentințe de achitare; invită Comisia să urmărească îndeaproape cazul acesteia, precum și toate celelalte cazuri similare, și să asiste în mod sistematic la astfel de procese;

33. îndeamnă principalele partide politice să găsească o soluție referitoare la interdicția de purtare a vălului în universități pentru a contracara efectele polarizante ale acestei chestiuni asupra societății turce; recomandă ca această soluție să aibă la bază respectarea libertății de a alege a femeilor;

34. solicită din nou cu fermitate guvernului turc ca, având în vedere faptul că, până în prezent, nu s-au înregistrat progrese ca urmare a Rezoluției nr. 1625 a APCE, să aplice politici de păstrare a caracterului bicultural al insulelor turcești Gokceada (Imvros) și Bozcaada (Tenedos) și, mai ales, să rezolve problemele cu care se confruntă membrii minorității elene în ceea ce privește drepturile referitoare la educație și la proprietate ale acestora;

Creșterea coeziunii sociale și a prosperității

35. își exprimă aprecierea cu privire la modul în care a rezistat economia turcă la criza economică mondială; subliniază că această revigorare economică constituie o ocazie unică de creștere a ratelor de participare la forța de muncă și de ocupare a forței de muncă, acestea fiind încă foarte scăzute, abia ajungând la 50 %, și de lansare a unui proces de integrare socială treptată; scoate în evidență responsabilitatea comună a guvernului și a partenerilor sociali și încurajează aceste entități să-și intensifice cooperarea pentru a consolida fundamentele unei economii de piață cu orientare socială;

36. îndeamnă guvernul turc și guvernele statelor membre să analizeze și să prezinte situația integrării cetățenilor UE de origine turcă în societățile din noile țări de rezidență nu ca o amenințare, ci ca o oportunitate pentru viitorul societăților noastre;

37. ia act de interdependența economiilor UE și a Turciei și relevă potențialul acesteia în ceea ce privește creșterea prosperității atât în UE, cât și în Turcia, pe măsură ce Turcia avansează pe calea integrării în piața UE;

38. salută îmbunătățirile introduse de amendamentele constituționale în domeniul dialogului social și al drepturilor sindicatelor; insistă însă asupra faptului că, pe lângă acestea, cadrul juridic, inclusiv legislația în curs de elaborare privind sindicatele, trebuie aliniat la normele UE și la cele ale OIM; încurajează toate părțile participante la Consiliul Economic și Social să-și intensifice angajamentul și cooperarea pentru a progresa către realizarea acestui obiectiv;

39. reiterează necesitatea consolidării coeziunii dintre regiunile din Turcia și dintre zonele rurale și cele urbane; evidențiază, în acest context, rolul deosebit al educației și

necesitatea eliminării marilor disparități regionale care persistă în ceea ce privește calitatea educației și procentul înscrierilor;

40. invită guvernul turc să țină pe deplin seama de consecințele asupra sustenabilității și a mediului ce decurg din planurile sale privind o nouă infrastructură în domeniul apei și al energiei din cadrul proiectului din Anatolia de Sud-Est (GAP), care riscă să distrugă mediul și peisajul unic al multor regiuni și, în special, de impactul pe care acest proiect îl are asupra țării învecinate Irak; subliniază, în special, faptul că este necesar să se asigure modificarea proiectului de lege privind protecția naturii și biodiversitatea astfel încât să se conserve patrimoniul cultural și arheologic, în conformitate deplină cu normele europene, și să se împartă în mod clar în cadrul executivului responsabilitățile în ceea ce privește protejarea naturii; invită guvernul să adopte un cadru politic mai ambițios, susținut de planuri de acțiune specifice, pentru a combate creșterea emisiilor de carbon;

Stabilirea unor relații de bună vecinătate

41. invită guvernul turc și toate părțile implicate să sprijine în mod activ negocierile în curs de desfășurare cu privire la chestiunea legată de Cipru și să contribuie în mod concret la o soluționare globală și invită guvernul să faciliteze crearea unui climat adecvat pentru negocieri, începând imediat retragerea forțelor sale din Cipru; recomandă cu fermitate celor două comunități din Cipru să conlucreze intens, după cum a solicitat Secretarul General al ONU, pe baza progreselor deja înregistrate în cadrul negocierilor, pentru a ajunge la o soluție sustenabilă, în concordanță cu rezoluțiile pertinente ale Consiliului de Securitate al ONU, promovând în special Rezoluția nr. 550 (1984), în conformitate cu principiile pe care se bazează UE, în beneficiul cetățenilor ciprioți, al UE și al Turciei;

42. încurajează Turcia să-și intensifice sprijinul acordat Comisiei pentru persoanele dispărute în Cipru, în special prin facilitarea accesului acesteia în zonele militare și la arhive, și să ia toate măsurile corespunzătoare, conform constatărilor Curții Europene a Drepturilor Omului, în ceea ce privește aspectul umanitar legat de persoanele dispărute;

43. invită Turcia și autoritățile turco-cipriote să nu mai permită stabilirea altor cetățeni turci pe insulă întrucât aceasta ar continua să modifice echilibrul demografic și să reducă loialitatea cetățenilor săi față de un viitor stat comun bazat pe un trecut comun; invită Turcia să abordeze chestiunea legată de stabilirea cetățenilor turci pe insulă, în conformitate cu Convenția de la Geneva și cu principiile de drept internațional;

44. îndeamnă ambele părți, Turcia și Armenia, să ratifice, fără condiții prealabile, protocoalele și să deschidă frontiera și invită Turcia să facă uz de rolul important pe care îl are în regiune în scopul intensificării măsurilor de edificare a încrederii;

45. ia act de eforturile mai intense depuse de Turcia și de Grecia în vederea îmbunătățirii relațiilor lor bilaterale; consideră însă regretabil faptul că amenințarea de *casus belli* declarată de Marea Adunare Națională a Turciei la adresa Greciei nu a fost încă retrasă; se așteaptă de la guvernul turc să pună capăt încălcărilor continue ale spațiului aerian grec și zborurilor efectuate de aeronavele militare turcești deasupra insulelor grecești;

46. subliniază că Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării a fost semnată de UE, de cele 27 de state membre și de toate celelalte țări candidate și că aceasta face parte din *acquis-ul comunitar*; invită, prin urmare, guvernul turc să semneze și să ratifice fără întârziere această convenție;

47. apreciază adâncirea relațiilor dintre Turcia și Irak, inclusiv cu guvernul regional kurd al acestuia, și evidențiază mai ales contribuția Turciei la stabilizarea Irakului; îndeamnă Turcia să definească împreună cu guvernul irakian, și cu ceilalți vecini, măsuri de combatere a impactului negativ al proiectului de baraj hidroelectric anunțat de guvernul turc;

Progrese înregistrate în cooperarea UE-Turcia

48. deplânge faptul că Turcia nu a implementat protocolul adițional la acordul de asociere CE-Turcia, ceea ce continuă să afecteze procesul de negociere și invită guvernul turc să aplice în totalitate acest protocol;

49. ia act de progresele înregistrate de Turcia cu privire la capitolul privind energia și îndeamnă încă o dată Consiliul să deschidă fără întârziere negocierile pe acest capitol; invită guvernul turc să-și intensifice eforturile în cadrul negocierilor de aderare la Tratatul de instituire a Comunității Energiei; salută ratificarea Acordului interguvernamental Nabucco și semnarea memorandumului de înțelegere privind exploatarea conductei de gaze naturale de interconectare Turcia-Grecia-Italia (ITGI), ambele fiind proiecte importante pentru securitatea energetică a UE;

50. salută negocierile în curs de desfășurare cu privire la capitolul referitor la politica în domeniul siguranței alimentelor, veterinară și fitosanitară, care a fost deschis la 30 iunie 2010; încurajează Turcia să realizeze pașii necesari pentru a închide anumite capitole precum politica privind întreprinderile și industria și rețelele transeuropene;

51. salută finalizarea negocierilor privind acordul de readmisie UE-Turcia și invită guvernul turc ca, până la intrarea în vigoare a acestui acord, să asigure implementarea integrală a acordurilor bilaterale existente; subliniază importanța intensificării cooperării dintre UE și Turcia în domeniul gestionării migrației și al controlului la frontieră, inclusiv având în vedere procentul însemnat de imigranți ilegali care intră pe teritoriul UE prin Turcia; salută realizarea de consultări cu societatea civilă pe marginea a trei proiecte de lege în domeniul azilului și îndeamnă guvernul să prezinte fără întârziere Parlamentului aceste legi; consideră că, odată cu intrarea în vigoare a acordului de readmisie, Consiliul ar trebui să confere un mandat Comisiei pentru a lansa un dialog privind vizele, în cadrul căruia să se acorde o atenție specială condițiilor de intrare a oamenilor de afaceri și a studenților care călătoresc în UE, un pas necesar către realizarea mobilității persoanelor;

52. ia act de politica externă din ce în ce mai activă a Turciei, prin care se dorește consolidarea rolului de actor regional al acesteia; îndeamnă Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să țină pe deplin seama de această dimensiune și să conlucreze cu Turcia în vederea coordonării obiectivelor și a promovării adecvate a intereselor UE; invită guvernul turc să își intensifice coordonarea cu UE în domeniul politicii externe; salută, în principiu, politica recent anunțată de „zero probleme” în ceea ce privește vecinii Turciei, dar subliniază necesitatea de a menține angajamentul lipsit de ambiguitate al Turciei față de valorile și de interesele noastre europene comune; invită Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să intensifice dialogul existent cu Turcia în ceea ce privește chestiunile de politică externă de interes reciproc; în lumina faptului că Turcia, care este o democrație seculară cu o majoritate a populației musulmană, reprezintă pentru mulți din lumea arabă o sursă de inspirație, încurajează în mod energic continuarea eforturilor concertate în favoarea

democratizării și dezvoltării din Orientul Mijlociu și Africa de nord;

53. subliniază importanța strategică a regiunii Mării Negre pentru UE; consideră că Turcia este un partener important al UE în această regiune și o invită pe aceasta să sprijine și să contribuie activ la punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor UE în această regiune, inclusiv a unei eventuale strategii a UE pentru Marea Neagră;

54. îndeamnă guvernul turc să sprijine în totalitate eforturile comunității internaționale de a împiedica Iranul să obțină arme nucleare și deplânge votul dat de Turcia împotriva rezoluției pertinente a Consiliului de Securitate al ONU; consideră că Turcia ar putea contribui la democratizarea și la consolidarea drepturilor omului în Iran, coordonându-și, în același timp, eforturile cu UE;

55. consideră că Turcia are un rol important în promovarea dialogului din cadrul procesului de pace din Orientul Mijlociu și în ceea ce privește contribuția sa la stabilizarea situației din Liban și invită Turcia să își reînnoiască relațiile strânse cu Israelul, să-și reia medierea constructivă și, în special, să contribuie la consolidarea Autorității Palestiniene;

56. apreciază angajamentul constructiv al Turciei în sprijinirea eforturilor partenerilor transatlantici în Afganistan și în Balcani; consideră însă regretabil faptul că obiecțiunile Turciei blochează cooperarea strategică NATO-UE dincolo de acordurile „Berlin plus”;

57. invită guvernul turc să semneze și să supună ratificării Statutul Curții Penale Internaționale, sporind astfel și mai mult contribuția și implicarea Turciei în cadrul sistemului multilateral global;

58. ia act de concluziile și de îmbunătățirile propuse de Comisie în raportul anual pe 2009 privind punerea în aplicare a Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA) pentru a stabili prioritățile legate de obiective și de proiecte, în conformitate cu criteriile de aderare, astfel cum s-a propus în Raportul special nr. 16/2009 al Curții de Conturi; subliniază importanța unei monitorizări cuprinzătoare a punerii în aplicare a IPA pe măsură ce sunt lansate mai multe proiecte;

o

o o

59. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Secretarului General al Consiliului Europei, Președintelui Curții Europene a Drepturilor Omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre și guvernului și parlamentului Republicii Turcia.